

Så derfor må regeringen gøre sig nogle tanker om, hvad der vil ske i fremtiden, i stedet for at man bare lægger det ud til kommunerne med risiko for, at ingen løser den opgave, som daghøjskolerne via statslig motivering også bidrog til tidligere.

Frank Jensen (S):

Som den fungerende undervisningsminister er bekendt med, indgik den tidligere regering, SR-regeringen, et forlig i 1999 med bl.a. de to nuværende regeringspartier om daghøjskoleområdet, og deri indgik der, at der skulle være en fri kvote over en årrække til brug for personer, der kunne komme på daghøjskole, og som ikke var berettiget til kommunal aktivering via kommunerne eller aktivering via arbejdsformidlingen.

Det er om den kvote, ministeren nu har stået her i Folketinget og sagt, at den nu nedlægges og overføres, så vidt jeg forstod, til kommunerne.

Men når man har indgået en aftale i 1999, burde det så ikke være en aftale, som den nuværende regering stod bag og var loyal over for, helt i tråd med det, som statsministeren sagde her i Folketinget ved Folketingets åbningsdebat den 6. december? Jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 2001-2002, 2. samling, s. 96:

»Et tredje tema, jeg godt vil berøre her indledningsvis, er det spørgsmål, som jeg tror især hr. Lykketoft rejste. Vil regeringen respektere indgåede aftaler og forlig? Man kan sige, at det ikke burde være nødvendigt at stille et sådant spørgsmål, men når det nu er stillet, skal jeg gerne understrege, at det er selvklart. Naturligvis vil regeringen respektere indgåede aftaler og forlig.«

Er det ikke det stik modsatte, regeringen gør ved fremsættelse af det lovforslag, ministeren har fremsat her i Tinget i dag?

Undervisningsministeren (Helge Sander, fg.):

Til hr. Aage Frandsen vil jeg gerne sige, at det, der er det helt afgørende i det tiltag, som kommer fra regeringen nu, er, at vi i højere grad eller fuldstændig lægger det ud, hvor det – det må jeg også sige med min fortid – i virkeligheden hører hjemme.

For det er jo rigtigt, at vi har de tre forskellige puljer, hvorfra vi giver kvoterne, men i virkeligheden er det kommunerne, der har været de store aftagere, de store brugere af det. Derfor synes jeg, det er utrolig naturligt, at det også er den kreds, der beslutter, hvad der skal ske, og i hvil-

ket omfang. Det mener jeg er meget, meget naturligt.

For så vidt angår hr. Frank Jensens spørgsmål, så er det jo rigtigt, at det her område er noget, der har været diskuteret bredt og i forskellige sammenhænge adskillige gange, og for så vidt angår de aftaler, der har været, bliver jeg også nødt til at sige, at på det her område er der jo indgået mange aftaler. Den sidste aftale, der er indgået, var den daværende regering bestående af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, som indgik en aftale med SF og CD, og som Enhedslisten så efterfølgende tilsluttede sig.

Derfor vil jeg sige, at det er i hvert fald en af den slags aftaler, hvor det ikke sådan er umiddelbart ligetil, at det er noget, der kun er indgået med nogle få partier i Folketinget – faktisk tværtimod.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne sige, at når jeg har rejst spørgsmålet, er det ikke, fordi jeg er aftalepart. Det er jeg overhovedet ikke. Det ved jeg alt om. Men jeg er lige så sikker på, at hr. Frank Jensen er aftalepart, for man kan tydeligt skille aftalen ud: Hvem er med i hvad, og hvem er ikke med i hvad? Jeg er uden for. Jeg har en aftale med hr. Frank Jensen. Jeg har ikke en med hr. Helge Sander, men hr. Helge Sander har en med hr. Frank Jensen, og den råder jeg den fungerende undervisningsminister til at overholde af hensyn til regeringens renommé.

Så vil jeg godt i forlængelse af mit tidligere spørgsmål sige, at det kan godt være, at man i Herning Kommune kan leve op til de her ting – det kan man ikke udelukke – men grunden til, at også den daværende opposition, som nu er regering, ikke foreslog det før valget, som man nu foreslår, var vel, at man mente, at man fra statens side, fra regeringens og Folketingets side havde en interesse i, at det var en daghøjskolelov, som havde et indhold.

KL 15.10

Jeg erindrer det ikke – men den fungerende undervisningsminister kan jo belære mig om noget andet – at Venstre på noget tidspunkt, før Venstre blev en del af regeringen, har stillet forslag om at kommunalisere daghøjskolerne fuldstændig. Jeg erindrer det ikke. Så er det ikke et eksempel på, at man godt nok sagde en hel masse før valget, men der var også noget, man ikke sagde, og alligevel gennemførte man det efter valget?